

и въ мѣстѣ на Теофила Лавалѣ, който, както видѣхмы открай, има Славенитѣ за преселенци въ Европа, на-слѣдъ Келтитѣ и Тевтонитѣ.

— —

Подиръ тѣзи критически разысканія по исторія-та старо-славенскаго міра, ный преминувамы вече въ изъучванъето на отечественната наша исторія. Понеже Българитѣ, както и другитѣ славены от-колѣ были сѣ въ постоянни сношенія съ Дакитѣ, за туй ный ще начнемъ отъ тѣзи послѣднитѣ, като дадемъ пѣтѣмъ кратко понятие и за онѣзи народы, които сѣ были въ съприкосновеніе съ еднитѣ и другитѣ. Оттамъ исторіята на българскыя народъ се раздѣля на двѣ главны части:

I. — *Исторія на Дакитѣ и на другитѣ народы, които населявали дунавскитѣ земи преди Българитѣ до V-й вѣкъ слѣдъ Р. Х.*

II. — *Исторія на Българитѣ отъ старо време до днесъ, именно до 1872 год.*

Първата отъ тѣзи части съдържа три главы: I) Собственно за Дакитѣ; II) Понятіе за Готитѣ и Унитѣ; III) За дунавскитѣ Славены и тяхното разпръсканъе по балканскыя полуостровъ.

Втората часть на българската исторія, съ която и ще са занимаемы повече, по обширността на предметъта и по разнитѣ си епохи, има 7 періода:

Първый періодъ, нареченъ *до-исторический*, простира се отъ незапамятны времена до 679 год. слѣдъ Р. Х., именно до основаніето на славено-българското царство въ Мизія при Аспаруха.

Второй періодъ объема старата исторія на Българитѣ, като захваща отъ тяхното укрупняванъе